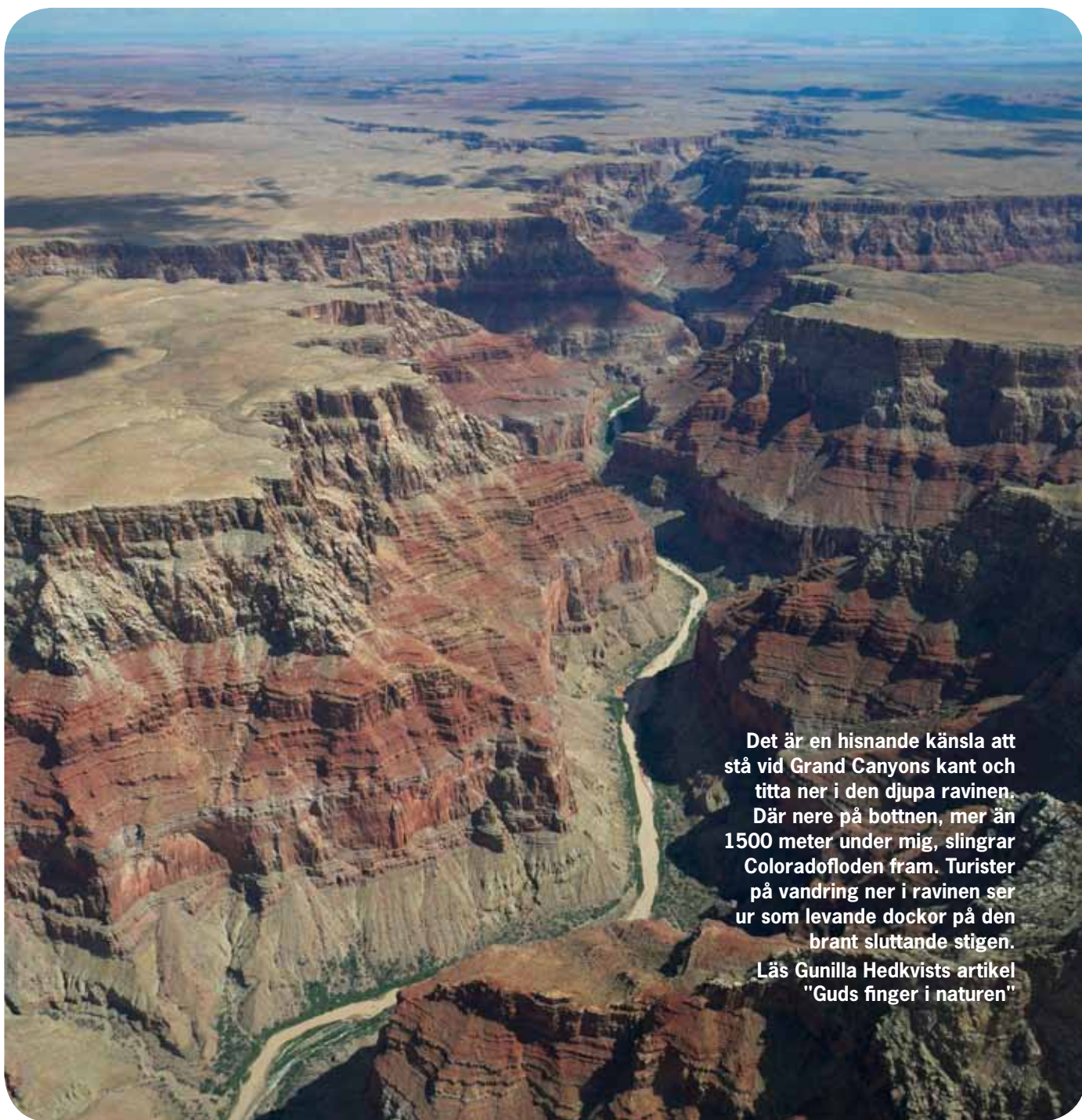

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 1 2012 – ÅRGÅNG 26. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Det är en hisnande känsla att stå vid Grand Canyons kant och titta ner i den djupa ravinen. Där nere på botten, mer än 1500 meter under mig, slingrar Coloradofloden fram. Turister på vandring ner i ravinen ser ur som levande dockor på den brant sluttande stigen. Läs Gunilla Hedkvists artikel "Guds finger i naturen"

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion:

Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 150 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs postgiro
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överens-stämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och synder-nas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Under trettondagsaftonen den 5/1 2012 visade SVT på bra sändningstid "Mysteriet med de tre vise männen." Flera kunniga teologer från olika trosriktningar och kulturpersoner inom konstens och vetenskapens område fick föra fram sina teorier om Bibelns berättelse om de vise männen. Den stora frågan som ställdes var: "Hur kan 12 verser, c:a 100 ord hos evangelisten Matteus, ge upphov till så många spekulationer och fantasier?" Givetvis sades det i programmet att berättelsen är en legend för de allra flesta.

De fakta som vi ändå inte kan komma ifrån är att man med datorns hjälp kan se tillbaka 2000 år och se hur himlavalvet såg ut vid just den här tiden. År 7 e. Kr. sammanstrålade planeterna Saturnus och Jupiter inte mindre än tre gånger, i maj, september och december. Denna så kallade stjärkonjunktion visade sig i ett mycket starkt sken på himlavalvet. Så långt kan även förnuftet stäcka sig.

Otron och förnuftet vill ha mer ut än det som står i bibelverserna hos Matteus. Rent vetenskapligt räcker det inte. Vi vet inte mer om de vise männen än vad som står i texten. För förnuftet och vetenskapen är det för litet, för tron alldeles tillräckligt.

Frälsarens födelse var som det står hos Matteus förutsagd av profeten Jesaja. Händelsen med de vise männen förutsägs också i Gamla testamentet: *Jag ser honom, men inte nu, jag skådar honom, men inte nära. En stjärna träder fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel. Den krossar Moabs tinningar och slår ner alla söner till Set (4 Mos. 24: 17). Kungar från Tarsis och kustländerna skall ge honom skatt, kungar från Saba och Seba skall bära fram gåvor. Alla kungar skall falla ner för honom, alla hednafolk skall tjäna honom (Ps 72: 10).*

När de vise männen burit fram sina gåvor till Jesubarnet gjorde de något som många vetenskapsmän glömmar eller inte känner till. De lyssnade till ängelns röst, de tog vara på Bibelordet. De gick inte samma väg tillbaka. De gick en annan väg för att skydda barnet i krubban.

Vår kyrka vill också skydda barnet i krubban och går likt de vise männen en annan väg. Den bygger på profeternas och apostlars grund där hörnstenen är Kristus. I denna världens ögon är den vägen dåraktig, men den som går på den har löfte om Guds beskydd och omsorg. Vägen kan vara smal och krokig men den leder till det eviga livet, ett liv i gemenskap med Frälsaren som ger själen ro och glädje.

Med dessa rader vill jag önska Bibel och Bekännelses läsare välkomna till ett nytt år i Jesu namn.

Ingvar Adriansson

Kärlekens väg (1 Kor. 13)

av Stefan Hedkvist

Ibland framställs det kristna budskapet så här: "Gud har visat att han älskar dig. Jesus dog för dig." Ett sådant kortfattat vittnesbörd är inte så lätt att förstå. I alla fall kräver det vissa förkunskaper. Människor kan fråga: Hur kan Jesu död vara ett bevis på Guds kärlek? Om Gud är kärleksfull och allsmäktig borde han väl ha kunnat hindra denna tragiska händelse. Och förresten, att en människa lider och dör, vad har det med kärlek att göra? En människas lidande och död behöver inte vara ett bevis på kärlek. Och även om så är fallet så behöver den inte utträta något. Sådana exempel finns det gott om i krig och katastrofsituationer. Räddningsmanskap sätter sitt liv på spel och dör för att rädda andra. Det kan ske av kärlek men behöver inte göra det, inte heller tjänar deras död till något alla gånger. Därför räcker det inte att säga: "Gud har visat dig kärlek, Jesus dog för dig."

Man måste förklara vad Jesu död åstadkom och syftet med Jesu död. Det gör Skriften. Den säger inte bara: *Så högt älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son*. Den säger också: *för att den som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv*. Även falska kristna och liberalteologer är ense med oss om att Jesus dog. De kan till och med säga att han dog för oss. Men när Skriften vittnar om Jesu död talar den om kostnaden för vår frälsning. Den använder ord som "återlösa" och "köpa", "lösepenning" och "pris". Gud har uppenbarat sin kärlek till oss genom att sända sin Son till försoning för våra synder. Kristus har återlöst oss och köpt oss åt Gud med sitt blod.

När Skriften vittnar om Jesu död talar den om kostnaden för vår frälsning. Den använder ord som "återlösa" och "köpa", "lösepenning" och "pris".

Det går inte vittna om Guds kärlek på ett skriftenligt sätt utan att säga att Gud sänt sin Son att betala priset för vår frälsning. Han har köpt oss, inte med silver eller guld, utan med sitt heliga och dyra blod och sin oskyldiga pina och död. Det är en trosartikel och det ska vi vittna om. Vi blir frälsta genom denna tro allena. Det är också syftet med Jesu död, att vi ska tillhöra honom och leva under honom i hans rike.

Paulus skriver i 1 Kor. 13 att kärleken är störst av dessa tre: tron, hoppet och kärleken. Betyder det att kärlekens gärningar är viktigare än tron om vi vill behaga Gud? Paulus skriver också i Galaterbrevet 5:6: *Ty i Kristus Jesus beror det inte på om vi är omskurna eller oomskurna, utan om vi har en tro som är verksam i kärlek*. Säger han inte här att allt beror på en tro som genom kärleken gör oss behagliga för Gud? Nej, bevar oss väl för en sådan lära! De som säger så läser illa. Paulus skriver inte här att kärleken gör oss behagliga inför Gud. Han skriver inte att kärleken är verksam, utan att *tron är verksam*. Där tron är sann och inte hycklad är den verksam i kärlek. Paulus säger inte att människan blir rättfärdig genom kärlek. Nej, han säger att den troendes gärningar sker av tro. Först kommer tron och det är genom tron allena vi blir frälsta. Sedan kommer gärningarna som är trons frukter i våra liv. Gud har uppenbarat sin kärlek till oss genom att sända sin Son till försoning för våra synder. Vi älskar därför att han först älskat oss.

Paulus kallar kärleken *"en väg som vida överträffar alla andra"*. Ibland kan vi känna oss lite missnöjda med hur vi har det i församlingen och i vår kyrka. Var är Andens glöd? Var är alla trons

storverk? Tänk om vi hade mer av Andens gåvor. Tänk om vi kunde tala änglars språk. Tänk om våra präster kunde profetera som Jesaja eller predika som Petrus gjorde på Pingstdagen. Tänk om de som höll föredrag *kände alla hemligheter och hade all kunskap*. Tänk om vi hade all tro så att vi kunde förflytta berg. Då skulle det märkas att vi var kristna. Vilket vittnesbörd skulle det inte vara om vi delade ut allt vi ägde, ja, om någon offrade sitt liv för den goda saken. Men Paulus säger att vi ändå ingenting skulle vinna om vi saknade kärlek. Utan kärlek vore vi ändå ingenting.

Paulus visar oss en väg som vida överträffar alla andra. Det är ett liv i kärlek. Kärlek betecknar för många en känsla. Men Paulus beskriver inte kärleken som en känsla utan som ett sätt att förhålla sig och handla gentemot andra människor. Kärleken är den hjärtats goda vilja som formar och färgar våra ord och gärningar så att de blir till nytta för andra. Kärleken är något som kommer till uttryck i det dagliga livet, i hemmet, i skolan, på jobbet, tillsammans med familjen och i umgänget med våra medmänniskor. När Paulus ska visa oss den väg som vida överträffar alla andra beskriver han inte trons storverk som förflyttar berg, martyrskap, stora offer, profetiska gåvor, kunskap om alla hemligheter eller tal med änglars språk. Nej, han beskriver vardagliga situationer och målar upp för oss kärlekens små gärningar som görs dag efter dag.

Kärleken är tålig och mild. Den kommer till uttryck i tålmodiga, milda och vänliga ord och gärningar som blir till nytta för våra medmänniskor.

Kärleken avundas inte. Den missunnar inte andra framgång och lycka.

Kärleken skryter inte, den är inte uppbläst. Den överdriver inte värdet av sina egna åsikter utan kan ge andra rätt.

Kärleken uppför sig inte illa. Det handlar inte om stil och etikett. Kärleken visar respekt för andra människor. Den känner av andra människors känslor och tar hänsyn till dem.

Kärleken söker inte sitt. Den söker alltid det som är bäst för andra.

Kärleken brusar inte upp i irritation och vrede varje gång någon sårar vår stolthet. Den blir inte

arg för att någon sagt eller gjort något som träffat oss på en öm punkt.

Kärleken tillräknar inte det onda. Den för inte bok över onda ord och gärningar andra riktat mot oss för att ge igen när tillfälle ges. Den straffar inte, istället förlåter den allt.

Kärleken gläder sig inte över orättfärdigheten men har sin glädje i sanningen. Den suddar inte ut gränsen mellan rätt och fel.

Kärleken fördrar allting. Den kan överse med andras fel. Den överskyler en myckenhet av synder.

Kärleken tror allting, den hoppas allting. Den är inte pessimistisk utan tror det bästa om alla och räknar med Guds nåd och förbarmande.

Kärleken uthärdar allting. Den tappar inte modet i prövningar och lidande.

Kärleken upphör aldrig, skriver Paulus. *Profetiorna ska upphöra och tungomålstalen ska tystna och kunskapen ska förgå,* men kärleken upphör aldrig. Profetiorna i betydelsen *Guds särskilda uppenbarelse till oss* upphörde i och med den

sista boken i Bibeln, Uppenbarelsesboken. På Pingstdagen gav Anden apostlarna en övernaturlig förmåga att förkunna Kristus på olika språk. Men övernaturlig språkkunskap blev ovanlig och försvann redan under apostlarnas tid. Kunskapen om andliga ting så som vi känner den och som vi använder den i församlingarna i predikningar, bibelstudier och undervisning ska också förgå. Men kärleken upphör aldrig.

En del kanske undrar hur Paulus kan skriva att kunskapen ska förgå. Därför utvecklar han det lite närmare. Nu känner vi Gud så som han har uppenbarat sig för oss i naturen, och framför allt i Skriften. Gud själv är dold för oss. Vi ser honom inte och kan inte se honom. Vi känner till en del och förstår till en del. Vår kunskap om Gud är fragmentarisk. På många frågor som människor ställer om Gud måste vi svara: "Svaret på den frågan har Gud inte uppenbarat för oss", "det tillkommer inte oss att veta", "det ger Skriften inget svar på." Det enda vi vet om Gud och hans gärningar är det som han uppenbarat för oss. Och inte ens allt han uppenbarat har vi klart för oss eftersom vi är så tröga att lära oss Skriften.

Paulus illustrerar det med att säga att vi nu ser en gåtfull bild i en spegel. Det är inget fel med att

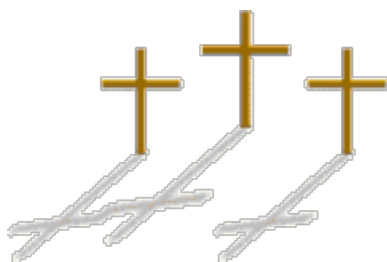
Guds kärlek är en trosartikel. Där denna tro är rätt och sann är den verksam i kärlek. Vår kärlek är ingen trosartikel utan ska finnas i vår tunga, i våra händer och fötter.

se en spegelbild och det är ingen brist i spegelbilden. Vi ser inte Gud själv men vi ser hur han uppenbarar sig i naturen och i Skriften. Vi kan inte veta någonting om Gud annat än det han uppenbarar för oss. Skriften lär oss allt vad vi behöver veta om Gud för att bli frälsta. Den lär oss också allt vi behöver veta för att leva enligt hans vilja. Kunskapen om Gud som han gett oss i Skriften ska vi lära oss och förkunna, vi läser, föreläser, predikar och undervisar. Men detta sätt att känna Gud ska få ett slut. Gud döljer sig nu bakom Skriftens ord. Men det ska komma en dag då vi ska *se ansikte mot ansikte. Nu förstår jag endast till en del, men då ska jag känna fullkomligt, liksom jag själv har blivit fullkomligt känd.*

Paulus har skrivit att kärleken aldrig ska upphöra. Han avslutar med att säga att den också är störst. *Nu består tron, hoppet och kärleken, dessa tre, men störst av dem är kärleken.* Tron och hoppet ska bestå. Det ska finnas tro i himlen. Vi ska också där förtrösta på Gud som frälst oss. Det ska också finnas hopp i himlen. Vi ska inte efter en dag i himlen kunna säga att vi sett allt. Hela tiden ska vi se fram emot nya erfarenheter av den eviga glädjen i himlen. Men kärleken är störst av de tre. Varför kärleken är störst skriver inte Paulus och vi vet det inte. Återigen är det ett exempel på

att vi här ser en gåtfull bild i en spegel. Vi känner till en del. Vår kunskap är fragmentarisk. Men vi kan komma med ett förslag till förklaring som inte strider mot Skriften. Och detta är mitt tips: det står ingenstans i Skriften att Gud är tro, inte heller att Gud är hopp, men det står att *Gud är kärlek*. Johannes skriver det tre gånger i sitt första brev. Kanske är det därför att Gud är kärlek som Paulus skriver att kärleken är störst.

Paulus visar oss i 1 Kor 13 *en väg som vida överträffar alla andra* (1 Kor 12:31). Det är den väg som gör oss alltmer lika Gud. Gud är kärlek. Vi som är hans barn ska återspegla hans bild. Vi älskar därför att *han* först älskat oss. Först kommer Guds kärlek. Vi ska förtrösta på den kärlek Gud har till oss och som han uppenbarar för oss genom att sända sin Son till försoning för våra synder. Guds kärlek är en trosartikel. Där denna tro är rätt och sann är den verksam i kärlek. *Vår* kärlek är ingen trosartikel utan ska finnas i vår tunga, i våra händer och fötter. Kärleken visar sig i milda, vänliga ord och handlingar i vardagen som blir till nytta för andra. Det är en väg som vida överträffar alla andra. Även om vi utträttade andliga storverk, talade änglars språk, profeterade eller hade tro som förflyttade berg så vore vi ingenting utan kärlek. Amen.

Sibylle von Kleve

För 500 år sedan föddes en person som är känd från reformationstiden. Kurfurstinnan Sibylle von Kleve, född i Düsseldorf 17 juli 1512, var en ivrig och viktig stöttepelare för Luther och reformationen tillsammans med sin make kurfursten Johan Fredrik I av Sachsen.

Sibylle var äldsta dotter till Hertig Johan III av Kleve och Maria av Jülich-Berg. Hennes äktenskap arrangerades av politiska skäl, efter långa förhandlingar. Hon var femton år gammal när bröllopet stod 1527. Att det blev ett kärleksfullt och lyckligt äktenskap framkommer klart i de brev hon och maken skrev till varandra under de fem år han satt i fångenskap efter Schmalkaldiska kriget.

Johan Fredrik I stod i spetsen för Schmalkaldiska förbundet, en allians av furstar som stödde Luther och reformationen sedan kejsar Karl V 1530 avvisat Augsburgska bekännelsen. Johan Fredrik och Sibylle stod nära paret

Kurfursten Johann Friedrich, målad av Lukas Cranach d.ä. 1531.

Luther och följde engagerat med i hur reformationen utvecklade sig. På sitt slott i Torgau byggde de ett kapell som inreddes speciellt för lutherska gudstjänster och bjöd Martin Luther att komma och hålla invigningspredikan. De läste med iver reformatörernas skrifter och drev på den första utgivningen av Luthers samlade verk.

I ett brev från Sibylle till Luther daterat Weimar den 27 mars 1544 ber hon att få veta hur det är med hans hälsa. Luther led av många krämpor och sjukdomar under sista tiden av sitt liv. ”Det kan aldrig gå så bra för dig att jag inte önskar att det gick många tusen gånger bättre och allt gott i denna föränderliga värld, tills den tid kommer då vi alla ska bli förvandlade. Må Gud hjälpa oss alla fram till saligheten. Amen. . . . Vi ber för dig och din kära hustru till vår allsmäktige och nådige Gud att han må bevara dig både till kropp och själ och även ge dig ett långt liv för sitt gudomliga Ords skull, som du har tröstat mig och många andra människor med.”

Luther svarar tre dagar senare och tackar för den omsorg hon visat honom. Det står bra till med honom och familjen. ”Men jag har problem med mitt huvud, det är gammalt, kallt, sjukt och svagt. Jag har levt länge nog. Må Gud ge mig en salig dödsstund när den här lata, oanvändbara masksäcken ska förernas med sitt folk under jorden. . . . Det ser ut som om tiden närmar sig. . . . Men vi har det kära Guds Ord som tröstar oss och håller oss uppe i detta livet och som lovar och ger oss det saliga livet. . . . Vi har också bönen som behagar Gud och som han hör i rätt tid.”

Luther skriver vidare att med tanke på dessa rika skatter som

Sibylle von Kleve, målning av Lukas Cranach d.ä. 1531.

Gud så oförtjänt har välsignat dem med ”är det bara rätt och rimligt att vi upplever svåra saker här i tiden och glatt uthärdar detta, men också att vi bör känna medlidande med den blinda, bedrövliga världen och särskilt de höga och mäktiga ledarna i världen som blivit berövade denna välsignelse. . . . Må Gud en gång upplysa dem så att de med oss kan se, erkänna och sträva efter nåden, amen. Min Käthe ber i all ödmjukhet sitt arma Fader vår för ers kungliga höghet och hälsar med många tack för att ers kungliga höghet så vänligt har tänkt på henne.”

Sibylle födde fyra söner. Hon slutade sitt jordeliv i Weimar 1554, 41 år gammal.

Hennes yngre syster Anna (känd i England som Anne of Cleves) blev gift med Englands kung Henrik VIII, den fjärde i raden av hans berömda fruar.

Lita på Jesus när du är rädd

HERREN skall bevara dig från allt ont, han skall bevara din själ. Psalm 121:7

Mamma och Jenny var på väg hem från mormors hus. Det var en mörk kväll. Förutom skenet från bilens ensamma strålkastare var det alldeles svart längs vägen. Plötsligt dök en skåpbil upp från ingenstans. Den åkte förbi i hög fart men saktade konstigt nog in framför dem. Mamma signalerade att hon ville köra om.

”Mamma, titta” ropade Jenny, ”den där mannen vinkar åt oss. Känner vi honom?”

”Jag tror inte det, Jenny” svarade mamma medan hon ansträngde sig för att försöka se mannens ansikte bättre. Bilföraren började tuta åt dem samtidigt som han fortsatte att vinka. ”Han uppför sig som om det är något fel på vår bil, men jag vill verkligen inte stanna längs den här ensliga vägen” sa mamma.

Till slut styrde hon ändå in mot vägkanten. Hon var rädd att det verkligen var något fel på hennes bil. Innan de stannat till helt bad hon Jenny låsa alla bildörrar. Skåpbildens förare närmade sig och mamma vevade försiktigt ner bilrutan några centimeter.

”Hej” hälsade mamma.

”Oj då” svarade han med ett slugt leende. ”Jag trodde ni var några andra. Men det spelar egentligen ingen roll...” Han tog tag i fönstret och dörrhandtaget och försökte bända upp bildörren. Snabbtänkt trampade mamma gasen i botten. Främlingen tappade balansen och snubblade bakåt mot vägkanten.

”Mamma!” flämtade Jenny. ”Åh, mamma, tänk om han följer efter oss?”

”Det är ingen fara, Jenny. Vi klarar oss in till staden. Där kommer vi att vara trygga.” Bilens susade fram längs vägen och mamma viskade herdepsalmen tyst för sig själv.

”Åh mamma!” Jennys hjärta bultade fortfarande hårt. ”Vad fick oss att tänka på att låsa dörrarna? Jag trodde verkligen att det var något fel på vår bil.”

”Gud låter inget ont hända sina barn.” Mamma lät plötsligt väldigt säker.

Några minuter senare körde de in i staden. Gatljusen var en välkommen syn! ”Vår Frälsare Jesus är

helt fantastisk!” Mamma skrattade av glädje medan tårna rann nerför hennes kinder. När de stannade vid trafikljuset lutade hon huvudet mot ratten.

”Mamma, du skakar” sa Jenny.

”Jag vet, Jenny. Men även faror vi råkar ut för kan lära oss på vilket underbart sätt Jesus tar hand om oss.”

Det Jennys mamma sa var sant. Jesus har talat om för oss att vi ska ropa till honom när vi är i nöd. Då ska han rädda oss och vi ska ära honom. Tänk vad han är angelägen att vi ska nå vårt eviga himmelska hem! Han har lovat att han till slut ska befria oss från allt ont och ta oss med sig dit.

BÖN

Herdepsalmen, Psalm 23

HERREN är min herde, mig skall intet fattas.

Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro.

Han vederkvicker min själ, han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig.

Din käpp och stav de tröstar mig.

Du dukar för mig ett bord i mina ovänners åsyn.

Du smörjer mitt huvud med olja och låter min bägare flöda över.

Idel godhet och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall bo i HERRENS hus evinnerligen.

Guds finger i naturen

av Gunilla Hedkvist

Det är en hisnande känsla att stå vid Grand Canyons kant och titta ner i den djupa ravinen. Där nere på botten, mer än 1500 meter under mig, slingrar Coloradofloden fram. Turister på vandring ner i ravinen ser ur som levande dockor på den brant sluttande stigen.

Grand Canyon och Coloradofloden används gärna som exempel när man i läroböcker i geografi och biologi vill undervisa om utvecklingsläran och jordens höga ålder. Så här står det på sidan 399 i *Spektrum Biologi*, förlaget Libers NO-läromedel för grundskolan från år 2006: "Grand Canyon i USA är ett fantastiskt 'bibliotek' över livets utveckling. Coloradofloden har grävt sig ner genom de olika berglagren och frilagt fossil. De äldsta fossilen ligger längst ner och är 550 miljoner år gamla. De övre lagren är 250 miljoner år gamla."

I staten Washington i USA ligger vulkanen Mount St. Helens

som fram till den 18 maj 1980 var ett eldorado för naturturister. Hit kom man för att bergsklättra, fiska och fågelskäda vid sjön Spirit Lake och njuta av det mäktiga och vackra skogslandskapet som omgav den snö- och istäckta vulkantoppen. Men geologer och forskare väntade ivrigt på ett utbrott. Och de blev inte besvikna. Inom loppet av några minuter hade bergets otroliga skönhet gått om intet. Kvar fanns ett 600 kvadratkilometer stort sår på jordytan. Den totala energin i det nio timmar långa utbrottet motsvarade energin i 30 000 atombomber av den storlek som fälldes över Hiroshima under andra världskriget!

Över 3000 små jordbävningar ägde rum mellan mars och den 17 maj före utbrottet. I mitten av maj hade berget fått en 120 meter hög bula på norra sidan på grund av trycket från magma som börjat ta sig upp.

Kl. 8.32 kom jordbävningen som blev startskottet för Mount St. Helens utbrott. Inom några sekunder förvandlades bergets norra sluttning till det största jordskred

som människor någonsin observerat. 2,5 miljarder kubikmeter jord kanade ner i dalgången med en hastighet av 240 km/tim, blockerade vattenvägar och slog ner i sjön Spirit Lake.

Det gav upphov till en tsunami-våg som svepte upp över den skogbeklädda sluttningen norr om sjön och på en minut rensade den från alla träd och all växtlighet upp till 260 m över sjöns ursprungliga yta. Efter utbrottet flöt en miljon stora stockar på vattnet, så många att Nationalgardets helikopterpiloter först inte kunde se sjön för bara stockar. Vattenvågen lämnade efter sig djupt skurna spår i bergssluttningen, sådana som det borde ta tusentals år för vatten att erodera ut.

Det kraftiga rök- och askmolnet som svepte över omgivningarna med en hastighet av 300 meter per sekund vid utbrottet den 18 maj fällde alla träd till marken som om de var tändstickor, brände bort alla små kvistar och all grönska och efterlämnade ett surrealistiskt landskap där alla trädstammar låg i ett mönster som ett fingeravtryck.

Flytande lava strömmade i om-

Mount St. Helens sett från Coldwater Ridge. Bilden är tagen i början av maj 1980, före utbrottet. På bergssluttningens vänstra sida syns "bulan" som bildats av magma som trycker på underifrån. Lägg märke till den täta granskogen som täcker sluttningarna mellan berget och Coldwater Ridge. Fotograf: Harry Glicken.

<http://libraryphoto.cr.usgs.gov/htmlib/btch148/btch148j/btch148z/cvoa0072.jpg>

Mount St. Helens från samma punkt som vänstra bilden. Bilden är tagen i september 1980, efter utbrottet. Skogarna är borta och landskapet är ödsligt och dött. De ljusa områdena är pimpsten som bildats av de pyroklastiska strömmar – het gas och aska – som vällt ner över sluttningarna vid utbrottet. Fotograf: Harry Glicken.

<http://libraryphoto.cr.usgs.gov/htmlib/btch148/btch148j/btch148z/cvoa0073.jpg>

gångar ner från berget och drog med sig allt som kom i dess väg.

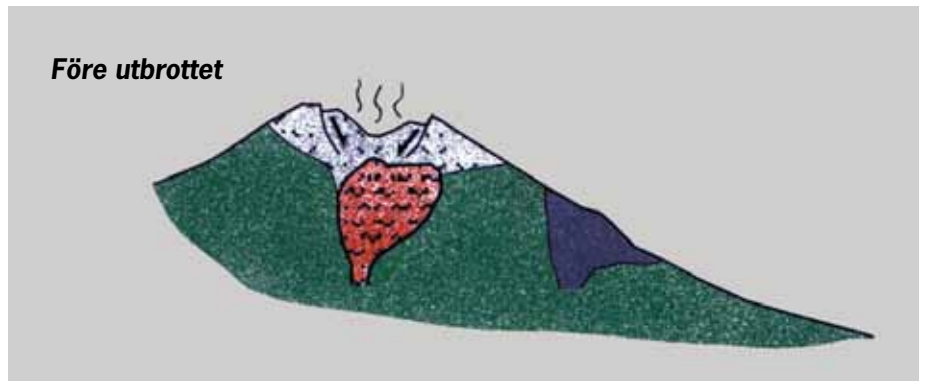
Den stora mängden jord, sten och lera som täppte igen vattenvägarna i området gjorde att flera nya sjöar utan avrinning bildades. Spirit Lake blev nästan dubbelt så stor som före vulkanutbrottet. Vattenavrinningen från ett 60 kvadratkilometer stort område vid Spirit Lake stängdes av helt. Vad skulle hända? Skulle fördämningen brista?

Det som skedde den 19 mars 1982 blev en överraskning för alla. Mount St. Helen fick ett nytt litet utbrott som smälte snön i vulkanens krater och satte igång en ström av lera som rann de 32 kilometerna ner till fördämningen, fortsatte över kanten på den och grävde en 43 meter djup canyon där det timmarna innan inte funnits någon. Den har fått namnet "Lilla Grand Canyon", eftersom den ser ut som den stora Grand Canyon i Arizona, i skala 1:40! Men den har inte bildats under årmiljoner utan på några timmar genom en naturkatastrof.

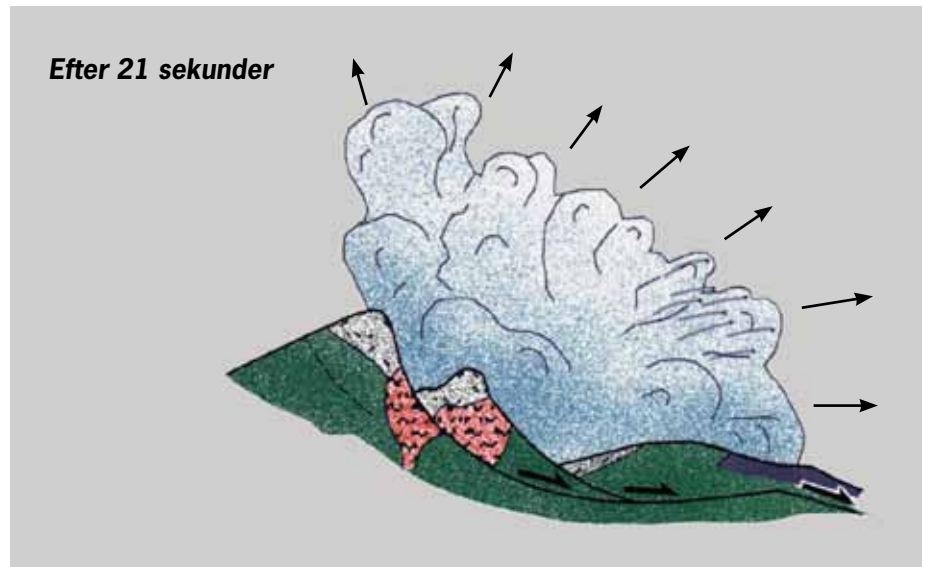
Vi har fått lära oss att jordlager bildas eller sedimenteras mycket långsamt och att man t.ex. i Grand Canyon kan se hur dessa lager bildats under årmiljoner, bl.a. genom de fossil som man hittar i olika lager. Men ingen människa var där och kunde skriva ner och föra vidare till eftervärlden vad som hänt och när.

I den canyon som bildats efter Mount St. Helens utbrott kan man på dagen datera när olika typer av lager har bildats. Många lager, tunna som laminatskivor, har bildats i snabb följd efter varandra på bara några timmar. Den första gruppen lager bildades den 18 maj 1980, den andra den 12 juni samma år och den tredje gruppen den 19 mars 1982. Hela sedimentavlagringen som bildats på mindre än två år är 180 meter djup.

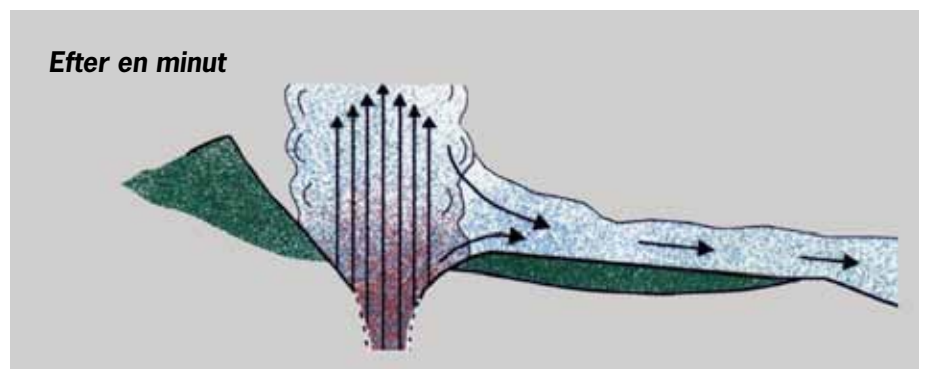
Geologer anser att de genom att mäta koncentrationen av radioak-

Den 18 maj, 1980 före utbrottet. Magma har trängt upp mot kraterns yta och skapat en bula på bergets norra (högra) sida. Berget var 2950 m högt före vulkanutbrottet.

14 sekunder efter utbrottets början brister bergets norra sida och ger upphov till tre stora jordskred. Överhettat vatten inuti vulkanen sprutar ut. Sten och klippblock far iväg som projektiler mot norr. 7 sekunder senare rutschar 2,5 miljarder kubikmeter sten och lera iväg nerför berget till dalen i norr.

Efter en minuts utbrott börjar den 930 grader heta magman spruta genom vulkanens krater rakt upp i luften från sin källa 10 km under jorden. Sedan kollapsar magman och bildar en pyroklastisk ström som väller nerför berget i sex timmar. Sedan 1986, när berget stabiliserats efter utbrottet, är Mount St. Helens bara 2549 meter högt, 400 m lägre än före utbrottet.

tiva isotoper i berg som kommit upp ur jordens inre som magma och stelnat på jordytan kan få reda på när berget bildades. Eftersom Mount St. Helens nya lava-dom –

den topp som efter utbrottet har bildat en "rundkullig hatt" över hålet ner till jordens inre – består av just sådant berg borde man i princip kunna använda denna

Stratifiering

Före Mount St. Helens utbrott tänkte sig forskare att strata formades mycket långsamt i tusentals år under lugna förhållanden. Men här blev man vittne till ett levande laboratorium där många lager ovanpå varandra bildades mycket snabbt, ja, på bara några timmar.

Erosion

Berget på Spirit Lakes norra sida skrapades rent på allt levande inom loppet av en minut. Under samma minut eroderade den mäktiga tsunamivågen djupa skårar i berggrunden, skårar som man tidigare tänkte sig att det skulle ta tusentals år för vatten att åstadkomma. Bilderna på sid 9 och fotona på sid 10: Steven A. Austen, medförfattare till boken "Footprints in the Ash".

metod för att komma fram till när domen bildades. Problemet är att domen är alldeles för ung, för de radioaktiva isotoperna har en mycket lång halveringstid – miljoner år.

Prover har dock skickats in för att få en datering genom att ta reda på hur stor del av moderisotopen

potassium-40 som brutits ner till argon-40. Svaret borde ha blivit: Berget går inte att datera, det är för ungt. Men svaret blev: Berget är 350 000 år gammalt! Det är inte första gången berg av känd ålder daterats som hundratusentals år äldre än de faktiskt är. Går metoden att lita på?

Många fler märkliga fenomen har iakttagits efter Mount St. Helens utbrott och dessa har lett till att man har blivit tvungen att ändra vetenskapliga förklaringar till liknande fenomen som ägt rum i förhistorisk tid på andra platser.

Är det som hände med Mount St. Helens ett Guds finger i naturen för att vi ska förstå att den stora floden på Noas tid är förklaringen till hur vår natur ser ut idag, med bergkedjor, vattendrag, dalar och raviner? Du som vill håll dig till Bibelns historieskrivning har ingenting att frukta från naturvetenskapliga *fakta*. Det du ska vara observant på är hur fakta tolkas och presenteras. Ställ frågor! Ta reda på vad som är fakta i dina läroböcker och vad som är tolkningar. Ta reda på vilken världsbild de forskare har som har tolkat fakta som presenteras för dig. En forskares världsbild färgar av sig på tolkningen. Man ser helt enkelt till att tolkningen av fakta passar in i den världsbild man har. Naturvetenskapliga läroböcker som används i Sverige presenterar så gott som uteslutande en evolutionistisk tolkning av fakta som den enda tänkbara och trovärdiga tolkningen. Andra tolkningar betecknas som föråldrade, eller beskrivs som religiösa förklaringar.

Det som hände vid Mount St. Helens kan hjälpa dig som har en världsbild grundad på Bibeln att hitta nutida naturvetenskapliga fakta som kan hjälpa till att ge välgrundade förklaringar till jämförbara förhistoriska fenomen.

Mycket mer finns att berätta om följderna av Mount St. Helens utbrott: fossilbildning, tillkomst av kol, förstenade träd, naturens snabba återhämtning. Beställ boken "Footprints in the Ash" av John Morris och Steven A. Austin från www.masterbooks.net. Boken har 125 sidor och är rikt illustrerad med foton från katastrofområdet.

Vem har rätt?

En person sa till mig att våra synder blev förlåtna på korset för tvåtusen år sedan. Jag tror att Jesus gjorde förlåtelse möjlig för tvåtusen år sedan, men att vi inte verkligen är förlåtna förrän vi blivit omvända och tror.

Tack för att du ger oss anledning att på nytt betrakta det ljuvliga ämnet gudomlig förlåtelse för oss syndare! Ju mer vi betraktar Bibelns budskap desto mer uppskattar vi Guds fantastiska nåd.

Gud rättfärdiggjorde världen

Vi börjar som sig bör med att fokusera på relevanta bibelställen. I 2 Kor. 5:18,19 står det att Gud försonade världen med sig själv i Kristus. *Han tillräknade inte människorna deras överträdelser.* Förlåtelsen för världens synder är en universell verklighet som ska tillkännages och bli trodd individuellt. I Rom. 4:25 får vi veta att Kristus *utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.* Kristi uppståndelse för tvåtusen år sedan bevisade hur sant det är att vår rättfärdiggörelse, eller förlåtelse, redan var ett faktum. Rom. 3:23,24 och 5:18,19 bekräftar att *alla* är syndare och *alla* är rättfärdiggjorda. Genom Adam är *alla* fördömda och genom Kristus är *alla* rättfärdiggjorda. Den häpnadsväckande sanningen är att Gud har förlåtit alla synder i hela världen, vare sig människor tror det eller ej. Det är mer än att ”göra förlåtelsen möjlig”.

Gud rättfärdiggör den som tror

Jämsides med den allmänna (objektiva) rättfärdiggörelsen upprepas konsekvent den parallella sanning som ofta kallas den personliga (subjektiva) rättfärdiggörelsen. Den innebär att en människa genom den av Gud givna tron tar till sig välsignelserna av denna verklighet. Vi förklaras rättfärdiga genom tron och Guds gåva, att vi förklaras rättfärdiga, kommer till oss genom tron på Jesus Kristus (Rom. 3:22,28). Det är ett nära samband mellan objektiv och subjektiv förlåtelse. Eftersom alla har blivit försonade med Gud vill vi att alla låter sig försonas med Gud. Ingen av dessa sanningar får förnekas. Ingen får betonas på bekostnad av den andra.

Värdesätt båda dessa sanningar

Förutom att uttrycka trohet mot allt Skriften säger medför det många välsignelser att hålla fast vid både den objektiva och subjektiva rättfärdiggörelsen. Rättfärdiggörelsens villkorlösa natur blir hävdad och det visar vilken stadig grund vår tro vilar på. Det slår hål på den populära tanken att vår tro på något sätt ”kompletterar” Jesu verk eller fyller i något som fortfarande fattas för att vi ska bli rättfärdiga. Det förkastar falska idéer om ”begränsad försoning” och bevarar ett oföränderligt budskap som är till för alla och ska förkunnas villkorlost för alla. Det förhindrar en nedtoning av hur nödvändig den frälsande tron är för personlig frälsning och undviker universalismens kätterier (tron att alla kommer till himlen). Detta är en tillrättavisning av det mänskliga förnuftet som är benäget att säga att om Gud verkligen har förlåtit alla människors synder är det omöjligt för honom att sända icke-troende till evigt straff i helvetet. Uppenbarad sanning är starkare än vår bristfälliga logik på denna punkt.

Att undersöka vad Skriften säger om allmän och personlig syndfullhet - och allmän och individuell förlåtelse eller rättfärdiggörelse - är ett utmärkt sätt att lära sig skillnaden mellan lag och evangelium och hur de används sida vid sida. Gud betyder sin vrede mot *all* synd och *alla* syndare - universellt. Han kungör också sin ovillkorliga kärlek och förlåtelse av *alla* syndare i enlighet med Kristi fullkomliga försoningsverk för världen. Båda budskapen är från Gud och gäller *alla* människor.

Läran om objektiv, allmän rättfärdiggörelse skapar och uppehåller en saliggörande tro som innebär subjektiv, personlig rättfärdiggörelse. Detta nära samband får man inte glömma bort.

Av prof. Forrest Bivens, Forward in Christ 10/2011.

Trettandedagen eller Epifania

Av Ingvar Adriansson

Trettondagstiden har blivit en undanskymd högtid i vårt kyrkoår, mellan den storslagna julen och den så viktiga fastetiden. Den är en av kristenhetens äldsta högtider, äldre än den nuvarande julhögtiden. Redan under andra århundradet började man fira Epifania 6 januari. Ursprungligen var det de egyptiska gnostikerna som i anslutning till en gammal egyptisk vattenfest valde denna dag för firandet av Jesu dop.

För gnostikerna¹ var denna händelse ett viktigt firningsämne eftersom man lärde att det var genom dopet som Jesus av Nasaret blev upptagen som Guds Son. För att bemöta denna förnekelse av den kristna inkarnationstanken började man i den tidiga östliga kyrkan fira Epifania främst

¹ Gnostikerna menade att de hade en förmåga att söka och finna ljuset inom sig. Genom sin tro på den egna anden som gudomlig gick de in i sig själva och sökte frigöra sin ande från det kroppsliga som betraktades som ont. I det gnostiska Thomasevangeliet står bl.a.: ”Om du tar fram det som finns inom dig kommer det som du tar fram att frälsa dig.” Den gnostiska rörelsen hade vissa likheter med nutida metoder för att utforska jaget med hjälp av psykoterapi.

som Jesu födelsedag, men även som hans dopdag. Både födelsen, genom vilken Gud blev människa i Kristus, och dopet, vid vilket Fadern gav Sonen sitt vittnesbörd, var ju uppenbarelser av Guds härlighet.

Trettandedagen har således ursprungligen varit Kristi födelsefest och kallas ännu ibland ”den gamla julen”. Från kyrkans äldsta tid härrör sig också traditionen att fira trettandedagen som Kristi dopfest. Så gör man fortfarande i den östliga kristenheten. Ett tredje gammalt motiv är bröllopet i Kana. Ordet Epifania betyder uppenbarelse. Och vid bröllopet i Kana uppenbarade Jesus sin härlighet när han förvandlade vatten till vin.

Det Jesus uppenbarar är alltså sina gudomliga egenskaper. Barnet i krubban är inte vilket barn som helst utan ”Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och inte skapad, av samma väsen som Fadern.” Ändå kunde han säga: ”Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot” (Luk 9.58). Barnet i krubban är både Gud och människa i en enda person.

Andakter via Internet

Vill du ha stöd i ditt andaktsliv i vardagen? Nu har du chansen att be med andra som delar din tro, och lyssna på biblisk undervisning i ditt eget hem.

Varje onsdag kl. 20.30 hålls en ca 15 min. lång andakt över Skype. Vi använder ordningen för aftonbön som finns i Bibelkalendern, och du har möjlighet att föreslå förbönsämne. Om du vill vara med behöver du ladda ner gratisprogrammet Skype och bjuda in mig (peter.oman2) som vän.

Välkommen i gemenskapen önskar

Peter Öman

Vår tideräkning

Den julianska kalendern eller den gamla stilen

infördes av Julius Caesar år 46 f.Kr., 708 år efter Roms grundläggning. Den innebar att vart fjärde år var skottår och fick en extra dag. Felet med denna kalender var, att det julianska året blev 11 minuter 14 sekunder längre än det naturliga solåret. Denna till synes obetydliga avvikelse medförde dock en skillnad på ett dygn efter 128 år. Redan vid det nicenska kyrkmötet år 325 uppmärksammades felet. Experterna hade nämligen observerat att vårdagjämningen inföll den 21 mars, tre dagar före den tidpunkt som Julius Caesar fastlagt. Detta ställde till problem för fastställandet av tiden för påsk. Man beslöt att i fortsättningen förlägga vårdagjämningen till den 21 mars, men den kom i fortsättningen att avlägsna sig från detta datum med en dag vart 128:e år.

FEBRUARIUS.					
Samla Styl.	D	Med	Reqa St.		
1 M Brigitta.	KK	4,0	vaderl.	12	
2 S Mar. Korf.	KK	5,0	wocker och	13	
3 D Blasius	KK	5,0	D. 2 D, 3 F. blid.	14	
4 S Ansgar.	KK	ser	Råget ins	15	
5 S Agatha	KK	hela	hjelper	16	
6 S Dorothea	KK	nat. Dist.	fl. 10:3 e.m.	17	
* Om Arbetarena i Vingården, March. 20.					
7 S Cepiliag:li.	KK	D. 11 p	0 i X	11:25 f.m.	18
8 M Malachias	KK	6,3	åtsfæret:	19	
9 S Apollon.	KK	8,1	Men et	20	

Solen	up.	ned.	Solen	up.	ned.
D.	E. min.	E. m.	D.	E. min.	E. m.
1	fl. 7:31.	fl. 4:29.	7	7:16.	4:45.
3	7:26.	4:34.	9	7:11.	4:50.

Och på det denna Calendarii andring icke må försörjaka rubbning uti besonnerliga författningar och afsändningar, hvilka till vissa dagar bundne äro, förordne vi, i. at samma år med Juledagen, Flottinnaget i Stadsen och på landet, samt Karnevaler och Fastel, må förs

Öfve Månad.				
Samla St.	D	up	Nvä St.	
10 D Schelastica	SS	9,3	långvarigt	21
11 S Euphrosyna	SS	11,1	sunnan väder	22
12 S Eulalia	SS	12,2	betar	23
13 S Agabus	SS	1,3	med tå och	24
* Om fyrabanda skedeåker, Luc. 8.				
14 S Skogesh.	SS	2,3	fl. o. 44. f.m.	25
15 M Sigfrid	SS	3,3	regn, samt	26
16 S Juliana.	SS	4,2	st D skändigt	27
17 D Melochron	SS	5,0	st D multt väder.	28

Solen	up.	ned.	Solen	up.	ned.
D.	E. min.	E. m.	D.	E. min.	E. m.
11	fl. 7: 5.	fl. 4: 55.	17	6: 55.	fl. 5: 5.
				6: 49.	fl. 5: 11.

måten offrad bår, utdittes till den 7 Martii, som detta år blifver Martii-månadsdagen.

2. Julefeste till be Ellosta dagar, som utelennas vid slutet af Februari Månad, skola följande Helgedagar detta år stas: på Söndagen: nemligen Söndagsdagen på steds Söndagen eller Krettdagen, som är den sista Januarii: Mariæ Beboelse-dag, samt Sönd

Den gregorianska kalendern eller den nya stilen

infördes av påven Gregorius XIII som gett namn åt kalendern. Den innebär att endast de sekelskiften som är delbara med 400 är skottår. Härigenom blir felet så litet att det dröjer c:a 3000 år innan det växt till ett helt dygn. Gregorianska kalendern infördes genom en påvlig bulla den 24 februari 1582 i alla katolska länder,

men i protestantiska länder ville man "hellre låta tiden gå ur led än att ta diktat av påven". Först 1753 infördes den i Sverige. De 11 sista dagarna i februari uteslöts då, så att den 1 mars 1753 kom att följa på den 17 februari. Nu inföll inte längre vårdagjämningen kring den 10 mars och natten till Lucia var inte längre årets längsta natt.

Ingvar Adriansson

Paulus anfäktelse

Och för att jag inte ska bli högmodig på grund av dessa utomordentligt höga uppenbarelser, har jag fått en törntagg i köttet, en Satans ängel som slår mig i ansiktet för att jag inte ska förhäva mig. (2 Kor 12:7)

Jag tror att Paulus var en av de allra heligaste. Men även om han kom långt kunde han inte vara säker för gärningsrättfärdighetens falska gud, något som han själv klagat på.

Paulus bekänner nämligen öppet att Gud måste skicka honom en Satans ängel från helvetet bara för att plåga och pina honom så han inte skulle bli högfärdig över hur upplyst han var, som om det gjorde honom bättre eller heligare inför Gud.

Se hur den man som är ett sådant föredöme i tro och ande var i stor fara att falla offer för

högmod. Han kom inför Gud med all sin helighet och räknade upp: "Så mycket har jag gjort, lidit, predikat, omvänt etc." Då fanns det ingen annan möjlighet att avvärja olyckan än att skicka honom djävulen på halsen för att plåga honom.

Det fick Paulus att till slut bekänna vad Gud genom sin nåd gjort med honom, att det var Gud som visat honom vägen och att inga av hans egna gärningar och förtjänster räknades.

Bön: Herre, jag skulle vilja glädja dig med mitt liv. Låt mig inte bli stolt om jag lyckas leva efter din vilja utan tacka dig, helige Ande, för att du får mig att lyckas med detta. Därför lovar och prisar jag dig inför hela världen. Amen.

Martin Luther
(övers. ur Luthers Wegweiser für jeden Tag 2011)

Synpunkt från en läsare

Ibland kan man uttrycka sig oklart eller felaktigt eller skapa missförstånd. Vi tar gärna emot synpunkter på innehållet i Bibel och Bekännelse. En läsare i Finland skriver:

Har läst er tidning Bibel och Bekännelse nr 5, den var väldigt bra. Tyckte speciellt om artikel om David Hedegård.

Men jag blev lite fundersam när jag kom till sista sidans text om "Hans födelse var förutsagd". Det jag tyckte var konstigt står i andra spalten: "Alla profetior och deras

uppfyllelse var under. Ett av de största undren var att allt slog in. Det hade varit ett under om hälften av dem hade slagit in. Men att alla slog in är förstås ett ännu större under."

Det jag undrar över är: Kan man säga att en profetia är ett under på det viset? En Guds profetia måste väl alltid slå in, annars är det väl ingen Guds profetia utan bara mänskliga tankar/önskningar. Kan man tro på Guds profetior/Ord om bara några slår in/stämmer?

Det är alltid bra med uppmärksamma läsare! Guds profetior slår alltid in till skillnad från mänskliga önskningar. Vad författaren till andakten nog ville framhålla var: Om Gud bara skulle ge oss hälften av vad han lovar, är det han ger oss oändligt rikt, ett stort och oförtjänt under! När nu *allt* Guds ord är sant och *alla* profetior slår in, då är detta en så stor sak, ett så stort under att vi inte till fullo kan fatta det. Som andaktsförfattaren skriver: "Ett av de största undren var att allt slog in."

Kalendarium 2012

Bibelhelg 10-11 mars i Lepplax och Vasa, Finland

Lördag 10/3 i Lepplax bykyrka från kl 13

Söndag 11/3 i Biblion, Vasa, från kl 11.

Biblicumdagar 24-25 mars

Plats: Åbylunds kyrkan, Krusenhofsvägen 11 i Åby, strax norr om Norrköping

EuropaKELK 10-12 maj i Porto, Portugal

Plats: Retreathouse St.Clement, Vila Nova de Gaia

SLTs (finska LBKs) sommandagar 5-7 juli i Utajärvi, Finland, öster om Uleåborg

LBKs Årskonferens 11-15 Juli

Plats: Hjälmargin, Vingåker

Ungdomsläger 31 Juli - 5 Augusti

Plats: Sjövik, Alingsås

Markuskyrkans kyrkodagar i Ljungby 3-4 november

REA!

Lagom till fastetiden säljs den mycket uppskattade andaktsboken

Upp till Jerusalem billig! Köp den till dig själv och dina vänner! Läs de 55 andakterna och gör en andlig vandring till Jerusalem tillsammans med Jesus för att på nytt tänka över vad han har gjort för oss.

Pris 50:- + porto

Beställs från

Biblicum Förlag, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo
E-mail: biblicum@bredband.net

Plan för utgivning av Bibel och Bekännelse 2012

Nr 1 vecka 7 med manusstopp 28/1; nr 2 vecka 16 med manusstopp 25/3; nr 3 vecka 26 med manusstopp 3/6; nr 4 vecka 36 med manusstopp 12/8; nr 5 vecka 49 med manusstopp 11/11.

Jesus känner de sina

Eftersom han själv har lidit och blivit frestad kan han hjälpa dem som frestas. (Hebr. 2:18)

”Hur ska du kunna förstå? Du har ju aldrig varit med om något liknande.” Ja, vem kan förstå vilken förlust eller skräck eller smärta eller otaliga andra svårigheter som en människa drabbas av? Dessa frågor blir extra bekymmersamma när en kristen ställer dem. Satan älskar att blanda ihop saker och ting med förföriska frågor: ”Hur kan din kärleksfulle Gud låta dig lida så här? Gud måste ha glömt bort dig. Du litade på en Gud som bara finns i din inbillning.”

Det är dags för en påminnelse. Jesus är sann Gud och sann människa. Vi vet att Jesus levde under samma lag som vi, men eftersom han är sann Gud höll han lagen fullkomligt. Vi vet att han dog för att betala för våra synder, men vi vet också att han uppstod segerrik eftersom han är sann Gud. Löftet som Gud gav i Edens lustgård har blivit uppfyllt. Jesus krossade ormens huvud. Satan förlorade. Döden förlorade. Jesus lever. Jesus segrade.

Ändå kommer gamla tvivel tillbaka. Vi är inte i himlen än, men vilken välsignelse det är att veta att Jesus vet, Jesus bryr sig. Vad som än händer så har Jesus varit där du är. Han blev frestad på samma sätt som du men han syndade aldrig. För-

står Jesus smärta? Det gör han, och vi kan inte föreställa oss hans smärta. Förstår Jesus hur det känns att vara övergiven av Gud? När han hängde på korset var han det, övergiven, men vi kommer aldrig att bli övergivna tack vare Jesus. Förstår Jesus hur det är att förlora någon? Utan tvivel visade han att han visste det när han grät vid sin vän Lazarus grav. Kan Jesus verkligen hjälpa? Han stillade stormar, botade sjuka och gav dem mat, sa sanningen oberoende av konsekvenserna – ja, Jesus bryr sig.

Han kan hjälpa, vilka fantastiska ord! De innehåller mängder av tröst. Vi behöver förlåtelse för våra tvivel och kraft att stå emot frestelser. Jesus ger allt detta. Vår Frälsare vet, bryr sig och förstår. Se inte på dig själv när du undrar om Gud älskar dig. Se på korset. Kom ihåg vad Frälsaren Jesus kom för att göra och lyssna när han än en gång säger till dig att ”det är fullbordat.”

Herre Jesus, du känner och förstår alla mina behov och vet vad som är bäst för mig. Hjälp mig varje dag att minnas vad du gjort för mig. Amen.

Ur Meditations

Dop

Lars Gustav och Märtha Elisabeth, födda 4/10 2011, döpta 4/12 2011
Föräldrar Elisabeth och Peter Benjaminsson

Jordfästning

Merin Wikberg
född 1 november 1921, död 1 januari 2012

Tallro kapell, Råneå, 27 januari 2012. Officiant Alvar Svenson.

”Kristus är lagens slut till rättfärdighet för var och en som tror” (Rom. 10:4).

Har du betalat prenumerationen för 2012?

Sätt in 150:- på Pg 227336-5. Ange namn och adress samt att pengarna avser prenumeration på Bibel och Bekännelse. Prenumerationsavgiften täcker inte våra kostnader. Vi är därför tacksamma för gåvor för att kunna fortsätta utgivningen.

Iban SE 07 9500 0099 6042
0227 3365
Bic NDEASESS

ÅBYLUNDS KYRKAN

Välkommen till Biblicum dagar 24-25 mars

Plats: Åbylunds kyrkan, Krusenhofsvägen 11 i Åby, strax norr om Norrköping

Lördag 24 mars

12.00 Lättlunch

13.00 *Bibels historiska förankring och den arkeologiska forskningen.*
Seth Erlandsson

14.30 Kaffe

15.00 *Från död till liv (Rom. 6).* Egil Edvardsen, Stavanger

16.45 Middag

18.00 *Jesajabokens anmärkningsvärda budskap I.* Seth Erlandsson

19.30 Kvällsfika + samkväm

20.30 Aftonbön. Stefan Hedkvist

Söndag 25 mars

8.30 Frukost

9.30 *Jesajabokens anmärkningsvärda budskap II.* Seth Erlandsson

10.30 Fukt + kaffe

10.45 *Sann andlighet (Rom. 7).* Egil Edvardsen

12.00 Avslutande andakt. Stefan Hedkvist

12.30 Lunch

För deltagande i måltider och fika kontakta Gunilla Hedkvist, senast 8/3.
Hallonstigen 49c, 605 70 Svärtinge, tel. 011-162532 eller 0738 - 351351.

Mailadress: gunilla.hedkvist@telia.com

Övernattning kan bokas på Åby Vandrarhem, Sportvägen 1, Åby, ca 1 km
från Åbylunds kyrkan. Tel. 011-61250; 0709-287458; 0708-128227.